

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1888.

Leto XVIII.

Vzpomlád.

Prišla si torej k nam vzpomlád,
Prav rés, težkó smo te čakáli.
Vsa polna cvetja si in nád,
Zató te vsak časti in hváli.

Pod milim nebom tvoj je god;
Kakó te vsaka stvar proslávlja!
Po zraku peva ptičji rod,
A v travi se raduje mrávlja.

Vzpomlád, ti vabiš nas iz hiš,
V prostorna svoja stanovanja,
Ne straši več nas mraz in piš,
Ker mlado solnce ju preganja.

Kakó je krasen mirni log,
Šumeči potok, rodna njiva!
Kakó se veličajno, Bog!
Povsód nam tvoja moč odkriva!

Naravo spečo ti budiš,
Močí jej podeljuješ nove.
Li mene v grobu ti pustíš,
Ko duh bo časne strl okove?

Nè, nè! Na klie mogočni tvoj,
Bom zopet k nebu dvignil glavo.
Potém bom, večni Stvarnik moj!
Na veke gledal tvojo slavo!

Fr. Krek.

